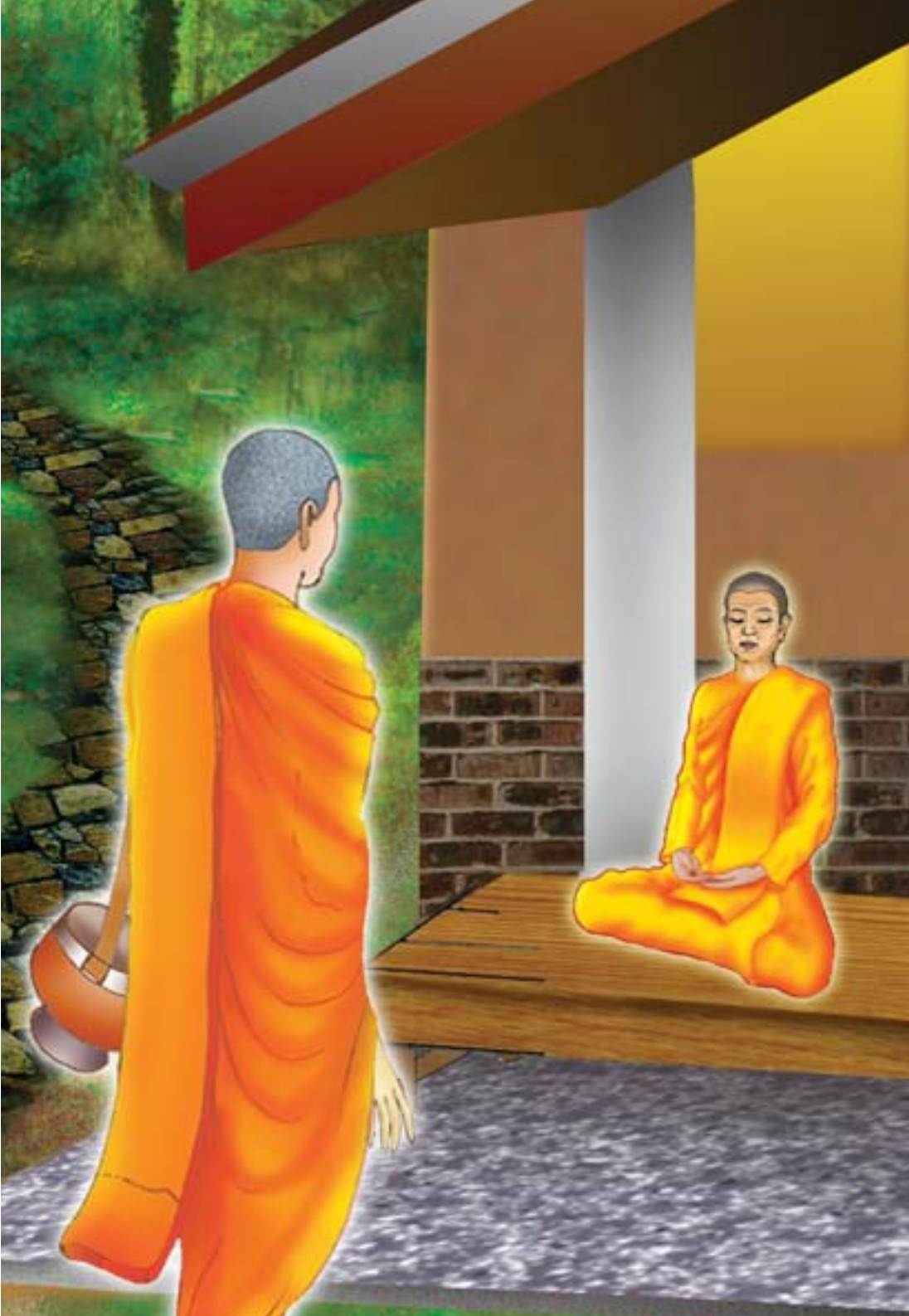

รัก ลูก ให้ ญ ก ทาง นิ พ พ า น

บัณฑิตทั้งหลาย ย่อมปรารถนาอภิชาตบุตร อนุชาตบุตร
ไม่ปรารถนาอวชาตบุตรผู้ตักตกุลเลย บุตรทั้งหลายเหล่านี้แล
มีอยู่พร้อมในโลก บุตรเหล่าใดเป็นอุบาสก มีศรัทธา ถึงพร้อม
ด้วยศีล รู้ถ้อยคำ ปราศจากความตระหนี่ บุตรเหล่านั้นย่อม
ไพบูลย์ในบริษัททั้งหลาย เหมือนพระจันทร์พ้นจากหมู่เมฆ
ย่อมไพบูลย์อยู่ ฉะนั้น

รักลูกให้ถูกทางนิพพาน

๓๕

ร่างกายของคนเรานั้น จะต้องคอยหมั่นทำความสะอาด ชำระล้างสิ่งสกปรกอยู่เป็นประจำทุกๆ วัน ฉันทิ จิตใจของคนเราก็คง ฉันทิ นั้น จะต้องคอยหมั่นทำความสะอาด ด้วยการหมั่น สวดมนต์เจริญสมาธิภาวนา ซึ่งเป็นวิธีที่จะชำระล้างจิตใจของเรา ให้ปราศจากกิเลสอันเป็นมลทินของใจให้หลุดร่อนออกไป ทำให้ ใจของเราสะอาดบริสุทธิ์ผ่องใสปราศจากกิเลสเครื่องเศร้าหมอง ทั้งมวลซึ่งการทำอย่างนี้เป็นภารกิจหลักของการเกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นสิ่งที่เราจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก และทำควบคู่ กับการฝึกในชีวิตประจำวัน ธุระกิจกับจิตใจต้องไปด้วยกัน ผูกพัน อบรมใจกันไปจนกระทั่งติดเป็นนิสัย ให้เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ เหมือนลมหายใจที่เราขาดไม่ได้ หากทำได้เช่นนี้ เราจะต้อง เข้าถึงพระรัตนตรัยอย่างแน่นอน

พระลัมมาลัมพุทเธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิกาย อิติวุตตกะ ว่า

“บัณฑิตทั้งหลาย ย่อมปรารถนาอภิชาติบุตร อนุชาติ- บุตร ไม่ปรารถนาอวิชาตบุตรผู้ตดสกุลเลย บุตรทั้งหลาย เหล่านี้แล มีอยู่พร้อมในโลก บุตรเหล่าใดเป็นอุบาสก มีศรัทธา ถึงพร้อมด้วยศีล รู้ถ้อยคำ ปราศจากความตระหนี่ บุตร เหล่านั้นย่อมไพบูลย์ในบริษัททั้งหลาย เหมือนพระจันทร์ พ้นจากหมู่เมฆ ย่อมไพบูลย์อยู่ ฉะนั้น”

รักลูกให้ถูกทางนิพพาน

๔๐

ต้นไม้ที่ออกผลไม่ดี ย่อมมีแต่จะถูกโค่นทิ้ง ตรงกันข้ามหากมีผลดกมีรสหวานมันอร่อย เจ้าของก็อยากใส่ปุ๋ยรดน้ำพรวนดินทะนุถนอมให้คงอยู่ได้นานๆ ดังนั้นต้นไม้จะได้รับการบำรุงนานเพียงไร ย่อมขึ้นอยู่กับผลของต้นไม้้นั้น คนเราก็เช่นเดียวกัน ถ้าลูกทำดี เป็นคนดี คนทั้งหลายต่างย่อมชื่นชมมาถึงพ่อแม่ว่า เลี้ยงลูกดี ทำให้ท่านได้รับความชื่นอกชื่นใจ สุขกายสบายใจก็จะติดตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากลูกไปทำความดีสั่งสมบุญกุศลที่ไหน พ่อแม่ย่อมพลอยได้รับบุญตามไปด้วย

พระลัมมาสัมพุทธเจ้าทรงชี้ให้เห็นว่า สิริมงคลของคนที่เป็นพ่อแม่ขึ้นอยู่กับลูก และในทางตรงกันข้าม ถ้าไม่ป้องกันแก้ไขให้ลูกเป็นคนดี เป็นลูกแก้วแล้ว อับมงคลจะมาถึงพ่อแม่เช่นกัน

พระพุทธองค์ทรงแบ่งประเภทของบุตรไว้ ๓ จำพวกได้แก่ ประเภทแรก อภิชาตบุตร หมายถึง บุตรที่มีคุณธรรมความดีสูงกว่ามารดาบิดา เป็นบุตรชั้นสูงที่จะนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่วงศ์ตระกูล ประเภทที่สอง อนุชาตบุตร หมายถึง บุตรที่มีคุณธรรมเสมอด้วยมารดาบิดา เป็นบุตรชั้นกลางพอที่จะรักษาวงศ์ตระกูลไว้ได้ ส่วนประเภทสุดท้าย อวชาตบุตร หมายถึง บุตรที่มีคุณธรรมต่ำกว่าพ่อแม่ เป็นบุตรชั้นล่างที่มักนำความเสื่อมเสีย

รักลูกให้ถูกทางนิพพาน

๔๑

มาลู่วงศ์ตระกูล

สำหรับวันนี้เรามาจับฟังเรื่องราวของพระเถรรูปหนึ่ง ซึ่งมีชื่อว่า **พระวัฑฒมาตาเถรี** ซึ่งนอกจากท่านจะเป็นแบบอย่างที่ดีงามให้แก่บุตรของตนด้วยการยกตนให้พ้นจากกองกิเลสแล้ว ท่านยังเป็นกัลยาณมิตรให้กับบุตรอีกด้วย เรียกว่าเป็นที่พึ่งทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น และบุตรของท่านก็ได้ชื่อว่า เป็นอนุชาตบุตร เป็นบุตรผู้เสมอกับมารดา คือ ได้บรรลุมรรคผลนิพพานเสมอด้วยมารดา ดังนั้นพระเถรรูปนี้จึงได้ชื่อว่า เป็นแบบฉบับของแม่ผู้ให้อย่างแท้จริง เรื่องของท่านมีอยู่ว่า

*พระเถรีได้บำเพ็ญบารมีมากับพระพุทธเจ้าหลายพระองค์ด้วยกัน จนกระทั่งมาถึงสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา บารมีท่านก็เต็มเปี่ยมบริบูรณ์ ท่านได้เกิดในครอบครัวตระกูลหนึ่งในเมืองภารุกัจฉะ เมื่อเจริญเติบโตได้แต่งงานและมีบุตรหนึ่งคนชื่อ **วัฑฒะ** แปลว่า ความเจริญ และนับตั้งแต่นางมีบุตร ชาวบ้านต่างพากันเรียกนางว่า วัฑฒมาตา หมายถึงมารดาของวัฑฒกุมาร

วันหนึ่ง นางได้ไปฟังธรรมในสำนักของภิกษุณี เกิด

รักลูกให้ถูกทางนิพพาน

๔๒

ความเลื่อมใสศรัทธา และรู้สึกสลดสังเวชในการเวียนว่ายตายเกิด เมื่อกลับบ้าน จึงมอบบุตรให้พวกญาติดูแล และตัดสินใจ ออกบวชเป็นภิกษุณี เมื่อบวชแล้วท่านตั้งใจบำเพ็ญเพียร จนได้ บรรลุอรหัตตผล สำเร็จเป็นพระอรหันต์เถรรูปหนึ่งในพระพุทธ- ศาสนา

เมื่อวัฏฏะกumarเติบโตใหญ่รู้เตียงสาแล้ว ได้ออกบวชใน สำนักของพระเวทนต์เถระ ครั้นบวชแล้วท่านได้รำเรียน พระพุทธวจนะจนเป็นพหูสูต เป็นพระธรรมกถึก เป็นผู้นำด้าน คันถธุระ วันหนึ่ง ท่านคิดจะไปเยี่ยมพระมารดาเถรี จึงออกเดิน ทางไปยังสำนักของภิกษุณีผู้เป็นมารดา

ฝ่ายพระเถรีเห็นพระลูกชายมาเยี่ยม ประรณานจะถวาย คำแนะนำพระลูกชาย จึงกล่าวว่า “พระคุณเจ้าวัฑฒะ ตัณฑ ความทะยานอยากในโลก อย่าได้มีแก่ท่านไม่ว่าจะในกาลไหนๆ ท่านอย่าเป็นผู้มีส่วนแห่งทุกข์บ่อยๆ เลย พระคุณเจ้าวัฑฒะ- พระมุนีทั้งหลายไม่มีตัณหา ตัดความสงสัยได้แล้ว เป็นผู้เยือกเย็น ถึงความฝึกฝนอยู่ ไม่มีกิเลสอาสวะ ย่อมอยู่เป็นสุข ขอพระ- คุณเจ้าจงพอกพูนมรรคผล ตามทางที่ท่านผู้แสวงคุณ คือ พระ- ชินาสพทั้งหลายได้ประพาดติดกันมาแล้ว เพื่อบรรลุญาณทัสสนะ อันบริสุทธิ เพื่อทำที่สุดแห่งทุกข์เถิด”

รักลูกให้ถูกทางนิพพาน

๔๓

พระเถระรู้ทันทีว่า ภิกษุณีมารดาตั้งอยู่ในพระอรหัตตผลแล้ว จึงตอบพระเถรีว่า “ดูก่อนพระมารดาเถรีผู้บังเกิดเกล้า การที่ท่านกล่าวก้าวความเช่นนี้กับอาตมา อาตมาย่อมเข้าใจว่า ตัณหา คือ ความทะยานอยากของท่านนั้น ล้วนแล้วเป็นแน่แท้”

พระเถรีกล่าวยั่วว่า “กิเลสแม้เพียงเล็กน้อยในอารมณ ไหนๆ ของเรา ย่อมไม่มีเหลืออยู่เลย พระคุณท่าน” และเมื่อพระเถรีจะประกาศความที่ตนหมดกิเลสแล้ว จึงกล่าวคาถาว่า “พระคุณเจ้าวัฑฒะ สังฆารอย่างใดอย่างหนึ่ง มีทั้งอย่างต่ำ อย่างกลางและอย่างสูง ตัณหาของเราในสังฆารเหล่านั้น แม้เพียงเล็กน้อยก็ดี หรือเพียงอนุหนึ่งก็ดี มิได้มีเลย เราเป็นผู้ไม่ประมาท เพ่งฌานอยู่ ล้วนกิเลสอาสวะแล้ว ได้สำเร็จวิชา ๓ วิชา ๘ และได้ปฏิบัติตามคำสอนของพระบรมศาสดาเสร็จสิ้นแล้ว”

พระเถระได้ทำโอวาทที่พระมารดาเถรีกล่าวนั้นให้เป็น ประดุจขอช้างไว้คอยเตือนสติตนเองให้เกิดกำลังใจ มิให้ประมาทในการประพฤติธรรม เมื่อกลับถึงพระวิหาร ท่านตั้งใจนั่งเจริญภาวนาในที่พักกลางวัน และตั้งจิตแน่วแน่ หยุดนึ่งเข้าไปสู่ภายในไปตามลำดับ ในที่สุดก็ได้บรรลุอรหัตตผล เมื่อบรรลุแล้ว ท่านนึกย้อนถึงการปฏิบัติของตน ก็เกิดปีติโสมนัส

รักลูกให้ถูกทางนิพพาน

๔๔

รีบไปยังสำนักของภิกษุณีผู้เป็นมารดา และเมื่อจะพยากรณ์
พระอรหันต์ผลจึงกล่าวว่า

“พระมารดาเถรีได้มอบมตรธรรมอันโอฬารให้แก่
อาตมาแล้วหนอ พระคาถาที่ประกอบด้วยประโยชน์อย่างยิ่ง คือ
พระนิพพานได้แจ่มแจ้งแล้ว เหมือนบุคคลผู้หวังดีพึงอนุเคราะห์
แก่กันและกัน อาตมาฟังคำสอนของท่านแล้ว ก็ถึงความสลด
สังเวช ได้บำเพ็ญเพียรเพื่อบรรลุธรรมอันเกษม อันปลอดภัย
จากโยคะกิเลส อาตมาผู้ถูกตักเตือนแล้ว มีจิตเด็ดเดี่ยวไม่
เกียจคร้านทั้งกลางวันและกลางคืน ได้บรรลุถึงความสงบอัน
สูงสุดแล้ว”

เราจะเห็นว่า พระเถรีเป็นต้นแบบของมารดาผู้ให้อย่าง
แท้จริง เพราะนอกจากจะเป็นต้นแบบทางกายแล้ว ท่านยัง
เป็นต้นแบบทางใจอีกด้วย คือ นอกจากจะให้กำเนิดกายเนื้อแล้ว
ยังให้กำเนิดกายธรรมแก่บุตรอันเป็นที่รัก โดยได้เป็นยอด
กัลยาณมิตรให้แก่บุตร ได้มอบอริยทรัพย์ภายใน คือ การบรรลุ
มรรคผลนิพพาน นับว่าเป็นการให้ที่ประเสริฐที่สุดที่มารดาบิดา
จะพึงให้แก่บุตรธิดา เพราะการให้ทรัพย์สินภายนอก ก็แค่
หล่อเลี้ยงสังขารไปได้ภพชาติหนึ่งเท่านั้น ยังไม่สามารถทำให้
พ้นจากภพทั้งสามไปได้ แต่การให้อริยทรัพย์ภายในนั้น จะทำให้

รักลูกให้ถูกทางนิพพาน

๔๕

บุตรธิดาเอาตัวรอดปลอดภัยจากสังสารวัฏนี้ได้ ดังนั้นให้ดู
พระเถรีเป็นแบบอย่าง ซึ่งนอกจากจะเอาธรรมะเป็นที่พึ่งแก่ตน
แล้ว ยังให้ธรรมทานเป็นที่พึ่งแก่หมู่ญาติและชาวโลกอีกด้วย
ฉะนั้นให้หมั่นฝึกใจให้หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน
ให้ได้ทุกๆ คน จะได้มีธรรมะเป็นที่พึ่งทั้งแก่ตนและชาวโลกสืบไป

